

Viroze

David Daniel Adam

Toamna, vremea racită
tremură din toate frunzele.
La asfințit, soarele scuiță
O spută galbui - sângerie
și dispare de pe cerul livid,
care, sleit și toropit de somn
nu-și poate tine aștrii deschiși.
Luna palidă strănută, împruscand
văzduhul cu nori plumburii.
Eu stau cu genunchii la gură
învelit pe fotoliu sorb un ceai cald
și din când în când tușesc
un poem.